विट विटपममुं ददख तस्यै भवति यतः सदृशोऽश्चिराय योगः॥
तव कितव किमाहितैर्वृथा नः क्षितिरुहपल्लवपुष्पकर्णपूरैः।
ननु जनविदितैर्भवद्भ्रलीकैश्चिरपरिपूरितमेव कर्णयुग्मं॥
इति गदितवती रुषा जघान स्फुरितमनोरमपक्ष्मकेसरेण।
श्रवणनियमितेन कान्तमन्या सममसिताम्बुरुहेण चक्षुषा च"॥

इयं हि वक्रोक्त्या परुषवचनेन कर्णोत्पलताडनेन च धीरमध्यताऽधीरमध्यताऽधीरप्रगल्भताभिः सङ्कीर्णा। एवमन्यत्राप्यूह्यं।

(१२४) इतरा अप्यसङ्ख्यास्ता नोक्ता विस्तरशङ्कया।

ता नायिकाः॥ अथासामलङ्काराः।

(१२५) यौवने सत्त्वजास्तासामष्टाविंशतिसङ्ख्यकाः॥
अलङ्कारास्तत्र भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजाः।
शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्य्यञ्च प्रगल्भता॥
औदार्य्यं धैर्य्यमित्येते सप्तैव स्युरयत्नजाः।
लीलाविलासौ विच्छित्तिर्व्विव्वोकः किलकिञ्चितं।
मोट्टायितं कुट्टमितं विभ्रमो ललितं मदः॥
विक्षेपं तपनं मौग्ध्यं विक्षेपश्च कुतूहलं।
हसितं चकितं केलिरित्यष्टादशसङ्ख्यकाः॥
स्वभावजाश्च भावाद्या दश पुंसां भवन्त्यपि।

पूर्व्वे भावादयो धैर्य्यान्ता दश नायकानामपि सम्भवन्ति